

مرکز پژوهش های اتاق ایران

تأثیر جهانی جنگ در اوکراین: میلیاردها نفر با بزرگ ترین بحران هزینه های زندگی در یک نسل روبرو هستند

گروه پاسخگویی سازمان ملل متحد به بحران های جهانی غذا، انرژی و مالی
(گزارش شماره ۲)

شهریور ۱۴۰۱

شناسنامه گزارش

مرکز پژوهش‌های اتاق ایران

عنوان:

تأثیر جهانی جنگ در اوکراین: میلیاردها نفر با بزرگ‌ترین بحران هزینه‌های زندگی در یک نسل روبرو هستند
گروه پاسخگویی سازمان ملل متحد به بحران‌های جهانی غذا، انرژی و مالی (گزارش شماره ۲)

مدیریت اقتصاد کلان و آینده پژوهی

تاریخ انتشار: شهریور ۱۴۰۱

واژه‌های کلیدی: شیوع کرونا، جنگ اوکراین، تغییرات آب‌وهوایی، هزینه زندگی، افزایش قیمت مواد غذایی و انرژی، وخیم شدن شرایط مالی. چرخه‌هایی معیوب، سوخت، کود، هزینه‌های تولید کشاورزی

نشانی: تهران، خیابان طالقانی، نبش خیابان شهید موسوی (فرصت)، پلاک ۱۷۵

فهرست مطالب

۵	خلاصه مدیریتی
۸	۱- بزرگ‌ترین بحران هزینه زندگی در قرن بیست و یکم تا به امروز
۱۳	۲- تأثیرات بحران هزینه‌های زندگی بر مردم
۱۸	۳- بحران کود و محدودیت‌های تجاری، تهدیدی برای تشدید بحران
۲۳	۴- این یک بحران جهانی است که به هیچ منطقه‌ای محدود نمی‌شود
۲۹	۵- توصیه‌های سیاست‌گذاری

خلاصه مدیریتی

جنگ همواره یک تراژدی انسانی است و جنگ اوکراین نیز از این قاعده مستثنی نیست. تأثیرات موجی این درگیری، رنج بشری را بسیار فراتر از مرزهای آن گسترش می‌دهد. جنگ در همه ابعادش تشدید شده و بحران جهانی افزایش هزینه‌های زندگی که حداقل در یک نسل دیده نشده، زندگی، معیشت و آرزوهای ما برای جهانی بهتر تا سال ۲۰۳۰ را به خطر می‌اندازد.

پس از دو سال مبارزه با کووید ۹۱، اقتصاد جهان در وضعیت شکننده‌ای قرار گرفته است. امروزه، ۶۰ درصد از کارگران، درآمد واقعی کمتری نسبت به پیش از شیوع کرونا دارند. ۶۰ درصد از فقیرترین کشورها با معضل بدهی یا ریسک بالای مواجهه با آن روبرو هستند. کشورهای در حال توسعه سالانه ۱/۲ تریلیون دلار را به‌منظور کاهش شکاف میان طبقات اجتماعی صرف می‌کنند و سالانه به ۴/۳ تریلیون دلار، یعنی بسیار بیشتر از گذشته، برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار نیاز است.

براین‌اساس، ظرفیت کشورها و مردم برای مقابله با ناملایمات نیز کاهش یافته است. با آغاز جنگ، چشم‌انداز رشد متوسط جهانی به سمت کاهش مورد بازنگری قرار گرفت. ترازهای مالی بسیاری از کشورها رو به وخامت گذارده است و تنها در پی افزایش قیمت ذرت و گندم، ۱/۵ درصد از درآمد واقعی متوسط خانوار کاهش پیدا کرده است. در سرتاسر جهان، افراد بیشتری با شرایط مشابه قحطی و همچنین شرایط اضطراری گرسنگی شدید مواجه شده‌اند. اثرات ماندگار این بیماری همه‌گیر، همراه با جنگ در اوکراین و تأثیرات تغییرات آب‌وهوایی، احتمالاً مجدداً رتبه فقر را بیشتر افزایش می‌دهد و با افزایش فقر، آسیب‌پذیری به‌ویژه برای زنان و دختران افزایش می‌یابد.

کشورها و افرادی که از ظرفیت محدودی برای مقابله با آسیب‌پذیری‌ها برخوردارند، بیشترین آسیب را از بحران جاری هزینه زندگی متحمل می‌شوند. سه کانال اصلی انتقال، این اثرات را ایجاد می‌کنند: افزایش قیمت مواد غذایی، افزایش قیمت انرژی و وخیم شدن شرایط مالی. هرچند که هر یک از این عناصر به‌خودی‌خود می‌تواند تأثیرات مهمی برجای بگذارد، اما علاوه‌برآن، می‌توانند با یکدیگر وارد چرخه‌هایی معیوب شوند، اتفاقی که متأسفانه از قبل آغاز شده است. به‌عنوان مثال، قیمت بالای سوخت و کود، هزینه‌های تولید کشاورزان را افزایش می‌دهد که ممکن است منجر به افزایش قیمت‌های مواد غذایی و کاهش بازدهی مزارع شود. این امر می‌تواند باعث کاهش درآمدهای مالی خانوار، افزایش فقر، کاهش استانداردهای زندگی و دامن‌زدن به بی‌ثباتی اجتماعی شود. متعاقب آن، قیمت‌های بالاتر، فشار را برای افزایش نرخ‌های بهره افزایش می‌دهد که هزینه استقراض کشورهای در حال توسعه را افزایش داده و درعین‌حال ارزش پول آن‌ها را کاهش می‌دهد. در نتیجه واردات مواد غذایی و انرژی را گران‌تر می‌کند و این چرخه مجدداً تکرار می‌شود. این تحولات، پیامدهای تأسّف برانگیزی برای انسجام اجتماعی، سیستم‌های مالی و صلح و امنیت جهانی در پی دارد.

غذا هرگز نباید به‌عنوان کالای لوکس باشد بلکه حق اساسی بشر است و باین‌حال، این احتمال وجود

دارد که بحران موجود، به سرعت به یک فاجعه غذایی با ابعاد جهانی تبدیل شود. این فاجعه در طی سال‌ها شکل گرفته و وجود داشته است، اما از زمان آغاز جنگ، برای بسیاری از کشورها غیرقابل تحمل شده است. پیش‌بینی می‌شود که در سال ۲۰۲۲، بین ۱۷۹ تا ۱۸۱ میلیون نفر در ۴۱ کشور از ۵۳ کشوری که اطلاعات آنها در دسترس است، با بحران غذایی یا شرایط بدتر از آن مواجه شوند. علاوه بر این، در صورت کاهش صادرات مواد غذایی از فدراسیون روسیه و اوکراین و کاهش دسترسی به غذا در سراسر جهان، انتظار می‌رود که در سال ۲۰۲۳، ۱۹ میلیون نفر دیگر نیز در سطح جهان با سوءتغذیه مزمن مواجه شوند.

افزایش بی‌سابقه قیمت‌های مواد غذایی، کاهش ارزش ارز و فشارهای تورمی عوامل کلیدی هستند. هرچند که شاخص قیمت مواد غذایی فائو در فوریه ۲۰۲۲، حتی پیش از آغاز جنگ به بالاترین حد خود رسیده بود، از آن زمان تا کنون، با ثبت رکورد بالاترین قیمت مواد غذایی در مارس ۲۰۲۲، شاهد بزرگ‌ترین افزایش قیمت‌ها در طی یک ماه در تاریخ بوده‌ایم و با این حال، با وجود تشدید شرایط چالش‌برانگیز فعلی، برخی از عوامل مؤثر حاکی از این امر است که احتمالاً وضعیت امنیت غذایی در فصول آینده بسیار وخیم‌تر خواهد شد.

افزایش هزینه‌های انرژی، محدودیت‌های تجاری و کاهش عرضه کود از فدراسیون روسیه و بلاروس، منجر به افزایش قیمت کود حتی سریع‌تر از قیمت مواد غذایی شده است؛ بنابراین، بسیاری از کشاورزان و به خصوص خرده‌مالکان، مجبور به کاهش تولید می‌شوند، زیرا قیمت کودهای موردنیاز آنها گران‌تر از غلاتی است که می‌فروشند. متأسفانه آغاز به فعالیت کارخانه‌های جدید کود، حداقل به دو سال زمان نیاز دارد؛ امری که به معنای محدودیت بیشتر عرضه فعلی کود است.

به دلیل این مسئله کلیدی کود، ممکن است تولید جهانی غذا در سال ۲۰۲۳ نتواند تقاضای فزاینده را برآورده کند. برنج که تاکنون به دلیل عرضه خوب و قیمت پایینی که داشته، یکی از مواد غذایی اصلی و پرمصرف‌ترین کالای اصلی در جهان بوده، می‌تواند به طور قابل توجهی تحت تأثیر پدیده کاهش توان مالی خرید کود برای فصل آینده قرار گیرد.

زمان محدودی برای ممانعت از بحران غذایی در سال ۲۰۲۳ وجود دارد که در صورت تداوم جنگ، هر دو مشکل دسترسی به مواد غذا و قیمت‌های بالای غلات و کودها تا فصل کاشت بعدی ادامه پیدا خواهد کرد؛ در بدترین سناریو، دسترسی به مواد غذایی کاهش خواهد یافت و بحران کنونی در زمینه ذرت، گندم و روغن نباتی، می‌تواند به سایر محصولات اصلی تسری یابد و میلیاردها نفر دیگر را نیز تحت تأثیر قرار دهد.

محدودیت‌های صادراتی مواد غذایی و کودهای شیمیایی از آغاز جنگ افزایش یافته است. در مقام مقایسه، محدودیت‌های فعلی از آنچه در طول بحران قیمت مواد غذایی در سال ۲۰۰۸-۲۰۰۷ که شاهد افزایش ۴۰ درصدی قیمت محصولات کشاورزی بودیم، فراتر رفته است؛ به نحوی که محدودیت‌های تجاری فعلی،

تقریباً بر یک پنجم کل کالری‌های مبادله شده در سطح جهان تأثیر می‌گذارد که این بحران را تشدید می‌کند. تمامی بحران‌های غذایی ماهیت توزیعی دارند. بحران فعلی نیز تفاوتی ندارد. محدودیت‌های صادراتی، مانع تجارت است که برای رساندن منابع غذایی و کودهای ضروری به افرادی که بیشتر محتاج هستند، نیاز است.

همه به نوعی در معرض امواج شوک جنگ قرار دارند. سطح آسیب‌پذیری یک کشور، میزان و سطح مواجهه آن با معضلات و نیز توانایی آن برای مقابله با شوک را تعیین می‌کند و این یک چالش در جهان در حال توسعه است. گروه واکنش جهانی به بحران سازمان ملل متحد همراه با کمیسیون‌های اقتصادی منطقه‌ای سازمان ملل، یک ارزیابی از آسیب‌پذیری جهانی را در مورد ظرفیت کشورها برای مقابله با هر یک از کانال‌های انتقال و چرخه‌های معیوبی که می‌توانند ایجاد کنند، انجام دادند. نتایج برآمده از این ارزیابی، تصویری فراگیر از آسیب‌پذیری را مجسم می‌سازد: ۹۴ کشور با حدود ۱/۶ میلیارد نفر جمعیت، به شدت در معرض حداقل یک بعد از بحران قرار دارند و قادر به مقابله با آن نیستند. از ۱/۶ میلیارد نفر، ۱/۲ میلیارد یا سه چهارم افراد در کشورهای "یک بحران تمام‌عیار" زندگی می‌کنند، به این معنی که کشورهایی که هم‌زمان در معرض هر سه بعد بحران مالی، غذا و انرژی قرار دارند.

این آسیب‌پذیری دولت‌ها و مردم می‌تواند منجر به فشرده‌سازی بودجه‌های ملی و خانوار شود که آنها را به دادوستدهای دشوار و دردناک وادار می‌کند. در صورت عدم گسترش سیستم‌های حمایت اجتماعی و شبکه‌های سلامت به اندازه کافی در کشورهای در حال توسعه، احتمال کاهش بودجه مربوط به سلامت در خانواده‌های فقیر که با خطر گرسنگی مواجه هستند، وجود دارد. کودکانی که به دلیل کووید-۱۹ موقتاً مدرسه را ترک کردند، اکنون ممکن است برای همیشه از سیستم آموزشی خارج شوند یا خرده‌مالکان یا کارآفرینان خرد ممکن است مغازه خود را به دلیل قبوض بالاتر انرژی تعطیل کنند. در عین حال، به جز کشورهایی که با پیگیری اقدامات چندجانبه به منظور مواجهه با فشارهای نقدینگی بالقوه و افزایش فضای مالی اقدام می‌کنند، سایر کشورها به منظور پرداخت هزینه تأمین غذا و انرژی خود در کنار پرداخت بدهی‌ها و افزایش هزینه‌های حمایت اجتماعی در صورت لزوم، با مشکل مواجه خواهند شد. زمان در حال گذر است اما هنوز زمان برای مهار بحران هزینه‌های زندگی و مشقت‌های انسانی ناشی از آن وجود دارد. اتخاذ دو رویکرد فراگیر و هم‌زمان ضروری است:

۱- ثبات به بازارهای جهانی آورده شود، نوسانات کاهش داده شود و با ابهام در قیمت کالاها و افزایش هزینه بدهی مقابله شود. علی‌رغم تداوم جنگ، هیچ راه‌حل مؤثری برای بحران غذایی بدون ادغام مجدد تولید مواد غذایی اوکراین و همچنین مواد غذایی و کودهای تولید شده توسط فدراسیون روسیه در بازارهای جهانی وجود نخواهد داشت.

۲- افزایش ظرفیت مردم و کشورها به منظور مقابله با بحران. این به معنای کمک به کشورهایی است

که شدیداً در معرض خطر قرار گرفته‌اند از طریق افزایش فضای مالی^۱ و دسترسی به نقدینگی کشورها به نحوی که آنها بتوانند سیستم‌های حمایت اجتماعی و شبکه‌های سلامت خود را تقویت کنند تا به جمعیت فقیر و آسیب‌پذیر خود کمک کنند و در نتیجه توانایی مردم را برای مقابله با ناملایمات افزایش دهند.

در مجموع، این بررسی نشان می‌دهد همان‌طور که دبیرکل سازمان ملل متحد اخیراً اظهار داشته، "تنها راه‌حل بحران هزینه زندگی، ارائه راه‌حل برای بحران مالی است". تمامی مکانیسم‌های پرداخت سریع موجود در سازمان‌های مالی بین‌المللی باید مجدداً فعال شوند و صدور حق برداشت ویژه^۲ جدیدی باید پیگیری شود. با این حال، حصول اطمینان از مصرف صحیح منابع نیز حایز اهمیت است. کشورها به منظور تکمیل اقدامات در جهت ایجاد سیستم‌های حمایت اجتماعی می‌توانند با اقدامات هدفمند بیشتر و یا اقدامات اضطراری زمانمند^۳ که همسو با ضرورت‌های توسعه پایدار و عدم اختصاص سراسری در جهان باشد با بحران مواجهه کنند. نهایتاً، باید به هر قیمتی از بروز یک اثر دومینویی که در آن مشکلات پرداخت بدهی منجر به ایجاد بحران بدهی سیستماتیک در کشورهای در حال توسعه شود، ممانعت به عمل آورد. کشورهای گروه G7 و G20 ملزم به ارائه ابزارهای تجدید ساختار بدهی هستند که برای این هدف مناسب است.

برخورداری از اراده سیاسی قوی در سراسر جامعه بین‌المللی، مورد نیاز است. اتخاذ رویکردهای تأمین امنیت غذای انفرادی، کارساز نخواهد بود. بلکه تنها اتخاذ یک رویکرد جامع مطابق با شرایط اضطراری فعلی همراه با نگاه به آینده، مفید است. چرخه‌های معیوبی که در پی این بحران ایجاد شوند حاکی از این امر است که هیچ یک از ابعاد این بحران را نمی‌توان به صورت انفرادی و غیر جمعی کنترل کرد.

این بحران، همه ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ مشکل برای همه و یک مسئولیت مشترک است. با این حال، باید بپذیریم که همه به یک اندازه تحت تأثیر قرار نمی‌گیرند. برخی کشورها، جوامع و مردم نسبت به سایرین آسیب‌پذیرتر هستند و ابتدا باید به آنها کمک شود. به منظور نجات جهان، یک جهان نیاز است (یک دست صدا ندارد). همین الان باید شروع کرد.^۴

۱- بزرگ‌ترین بحران هزینه زندگی در قرن بیست و یکم تا به امروز

بزرگ‌ترین بحران هزینه زندگی در قرن بیست و یکم زمانی رخ داده است که مردم و کشورها از ظرفیت محدودی برای مقابله با آن برخوردار بوده‌اند. جنگ در اوکراین، مردم جهان را در مخمصه قرار داده است؛^۵ از یک سو، شوک شدید قیمتی در مواد غذایی، انرژی و بازارهای کود به دلیل وقوع جنگ باتوجه به مرکزیت فدراسیون روسیه و اوکراین در این بازار، ایجاد شده است. از سوی دیگر، بستر بسیار شکننده‌ای است که

1 - fiscal space

2 - a new emission of Special Drawing Rights

3 - time-bound

4 - It takes a world to fix a world, what is needed now is to start

5 - has trapped the people of the world between a rock and a hard place

این بحران در آن شکل گرفته است؛ جهانی که با بحران‌های آبشاری^۱ ناشی از همه‌گیری کووید-۱۹ و تغییرات آب‌وهوایی مواجه است، وقوع یک شوک به این بزرگی، حتی بدون در نظر گرفتن بعد زمانی، چالش مهمی محسوب می‌شود. این شوک حتی می‌تواند چالش کلیدی قرن بیست و یکم باشد.

بحران هزینه‌های زندگی به دلیل شوک‌های شدید قیمت

● شاخص قیمت مواد غذایی فائو، نزدیک به سطح رکورد و ۲۰/۸ درصد بالاتر از همین زمان در سال گذشته است.

● نوسانات بازار انرژی با درک این موضوع که یک درگیری طولانی‌مدت منجر به افزایش قیمت انرژی در میان مدت و بلندمدت خواهد شد، افزایش یافته است. در حال حاضر قیمت نفت خام به بالای ۱۲۰ دلار در هر بشکه رسیده است و پیش‌بینی می‌شود که قیمت انرژی به‌طور کلی در سال ۲۰۲۲ نسبت به سال ۲۰۲۱، با افزایش ۵۰ درصدی مواجه شود.

به طور خاص قیمت گاز طبیعی در اروپا در مقایسه با سال ۲۰۲۰، ده برابر افزایش یافته است. بسیاری از واردکنندگان بزرگ گاز طبیعی متعهد به کاهش چشمگیر وابستگی به گاز طبیعی از روسیه از طریق واردات بیشتر گاز طبیعی مایع از سایر کشورها شده‌اند که به طور بالقوه ممکن است قیمت انرژی را برای برخی از کشورهای در حال توسعه که وابسته به بازار گاز طبیعی مایع برای واردات هستند، افزایش دهد.^۲

● در حال حاضر قیمت کود، بیش از دو برابر میانگین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ است.

● در حال حاضر هزینه‌های حمل‌ونقل دریایی، بیش از سه برابر میانگین قبل از شیوع کووید ۱۹ است که در پی تأثیرات تأخیرات ناشی از بحران کووید ۱۹ و تخریب تأسیسات ترابری (و به‌ویژه بنادر) اوکراین و همچنین حجم بیشتر ترافیک و تأخیرهای مرتبط با ازدحام و سایر عوامل مانند افزایش هزینه سوخت ایجاد شده است. این‌گونه تخمین زده می‌شود که با افزایش شدید هزینه سوخت طی سه ماه اخیر در مسیرهای تجاری شمال - جنوب، تاکنون منجر به افزایش ۵ تا ۱۴ درصدی کل هزینه‌های حمل‌ونقل دریایی شده است.

● افزایش نرخ بهره و عدم اطمینان سرمایه‌گذاران، منجر به کاهش ارزش پول کشورهای در حال توسعه و نیز کاهش ظرفیت آنها برای استقراض از بازارهای خارجی شده است. پس از ۱۰۰ روز اول جنگ، ارز ۱۴۲ کشور در حال توسعه به طور متوسط ۲/۸ درصد در برابر دلار آمریکا (۲/۷ درصد از اول ژانویه تاکنون^۳) کاهش یافته است و بازده اوراق قرضه آنها به طور متوسط ۷۷ امتیاز پایه^۴ افزایش یافته است.

● چرخه‌های معیوب، بزرگ‌ترین نگرانی است که در طول کانال‌های انتقال بحران شروع به ظهور

1 - the cascading crises

2 - potentially price out some developing countries from the Liquefied Natural Gas market on which they rely for energy imports-

3 - YTD

4 - basis points

کرده‌اند. افزایش قیمت انرژی به‌ویژه گازوئیل و گاز طبیعی، هزینه‌های کود و حمل‌ونقل را افزایش می‌دهد. هر دو این عامل، هزینه‌های تولید مواد غذایی را افزایش می‌دهند. این امر منجر به کاهش بازده کشت و کار و حتی افزایش قیمت مواد غذایی در فصل آینده می‌شود. این امور به نوبه خود منجر به افزایش شاخصه‌های تورم و تشدید فشارهای نرخ بهره و دشوارتر شدن شرایط مالی می‌شوند. شرایط مالی سخت‌تر، قدرت خرید ارز کشورهای درحال توسعه را کاهش می‌دهد؛ هزینه‌های واردات مواد غذایی و انرژی را افزایش می‌دهد؛ فضای مالی را کاهش می‌دهد و منجر به افزایش هزینه‌های خدمات بدهی^۱ می‌شود.

● **باین‌حال ماجرا به همین‌جا ختم نمی‌شود.** چرخه‌های معیوب ایجاد شده توسط بحران هزینه‌های زندگی نیز می‌تواند منجر به بی‌ثباتی اجتماعی و سیاسی شود. تورم بالاتر به معنای قیمت بالاتر غذا و انرژی و هزینه زندگی بالاتر است. این به نوبه خود باعث کاهش درآمد واقعی خانواده‌ها و به تبع آن، کاهش استانداردهای زندگی و فرصت برای آینده‌ای بهتر می‌شود. در پی آن، برخی از خانواده‌ها دست به جایگزین‌سازی‌های دردناک از جمله کاهش وعده‌های غذایی یا کیفیت آنها، ترک تحصیل از مدرسه یا کاهش هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی می‌زنند. اغلب این تصمیمات بر زنان و دختران تأثیرگذاری بیشتر دارد. اتخاذ این تصمیمات، اثرات بلندمدت نگران‌کننده‌ای از سطوح بالاتر فقر گرفته تا افزایش نابرابری، آموزش محدودتر، بهره‌وری پایین‌تر و کاهش دستمزدهای واقعی در بردارند. تمامی این‌ها، توانایی مردم و دولت‌ها را به‌منظور مقابله با بحران را کاهش می‌دهند و به ناآرامی‌های اجتماعی و سیاسی دامن می‌زنند. **بحران‌های مرکب از شیوع بیماری و تغییرات آب‌وهوایی، ظرفیت‌های مردم و کشورها را برای مقابله محدود کرده است**

- از سال ۲۰۱۹، تعداد افرادی که در فقر شدید زندگی می‌کنند، به رقم ۷۷ میلیون نفر و تعداد افرادی که با بحران غذایی حاد مواجه هستند به ۱۹۳ میلیون نفر رسیده است.
- در سراسر جهان، از هر پنج کارگر، سه نفر که عمدتاً در کشورهای درحال توسعه هستند، درآمد واقعی کمتری نسبت به قبل از شیوع کرونا دارند.
- در آفریقا، ۵۸ میلیون نفر که درست بالای خط فقر زندگی می‌کنند به دلیل تأثیرات ترکیبی همه‌گیری کرونا و جنگ در اوکراین در معرض خطر سقوط به سمت فقر هستند.
- حدود ۴/۱ میلیارد نفر، فاقد حمایت اجتماعی هستند.
- در پی شیوع کرونا، شکاف جنسیتی در ساعات کاری جهانی افزایش یافته است. در سراسر جهان، زنان هفته‌ای ۱۸/۹ ساعت یا ۵۷ درصد از میانگین ۳۳/۴ ساعت کار مردان را در هفته صرف اشتغال می‌کنند.
- سالانه بیش از ۲۰ میلیون نفر به دلیل اثرات تغییرات آب‌وهوایی به‌اجبار آواره می‌شوند.

- حدود ۹۰ میلیون نفر در آسیا و آفریقا که پیش‌تر به برق دسترسی پیدا کرده بودند، دیگر توان پرداخت هزینه نیازهای اولیه انرژی خود را ندارند.

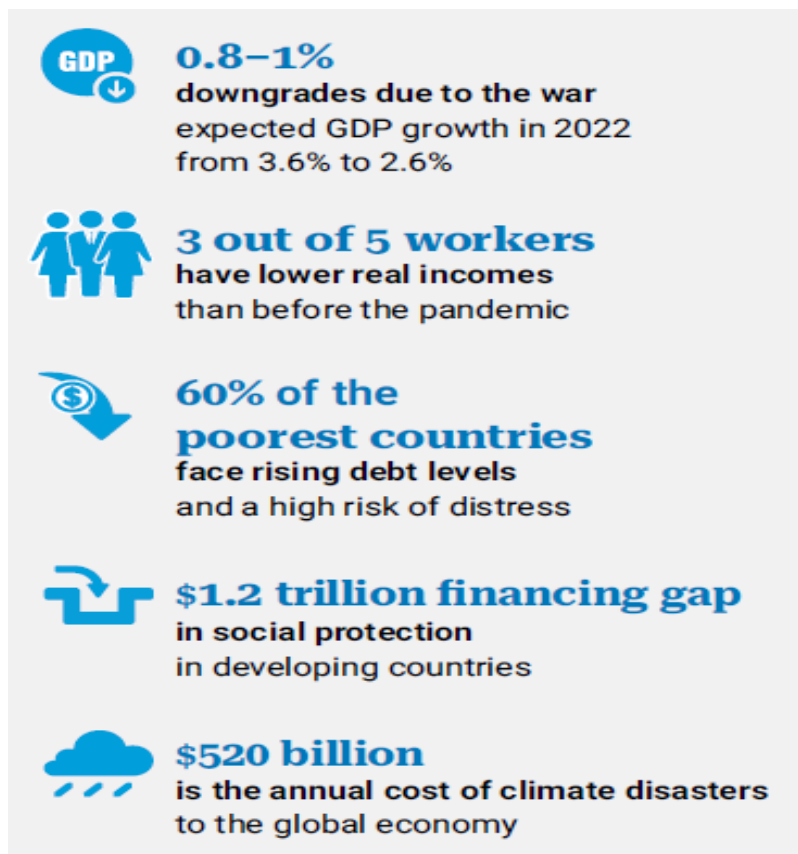
- تنها طی سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱ در سراسر جهان، ۳۰ میلیون نفر دسترسی به سوخت تمیز پخت‌وپز را از دست دادند. در حال حاضر، ۲/۴ میلیارد نفر در سراسر جهان فاقد دسترسی به این نوع سوخت هستند.

- در سال ۲۰۲۰، ۱۵ میلیون نفر در جنوب صحرای آفریقا که این اواخر به برق سطح یک^۱ دسترسی پیدا کرده بودند، دیگر قادر به پرداخت آن نبودند و مجدداً به دامن فقر انرژی فرو رفتند. این در حالی است که حدود ۵۶۸ میلیون نفر در جنوب صحرای آفریقا در سال ۲۰۱۶ به برق دسترسی نداشتند.

کشورها نیز به‌منظور مقابله با این بحران جدید ضعیف‌تر هستند

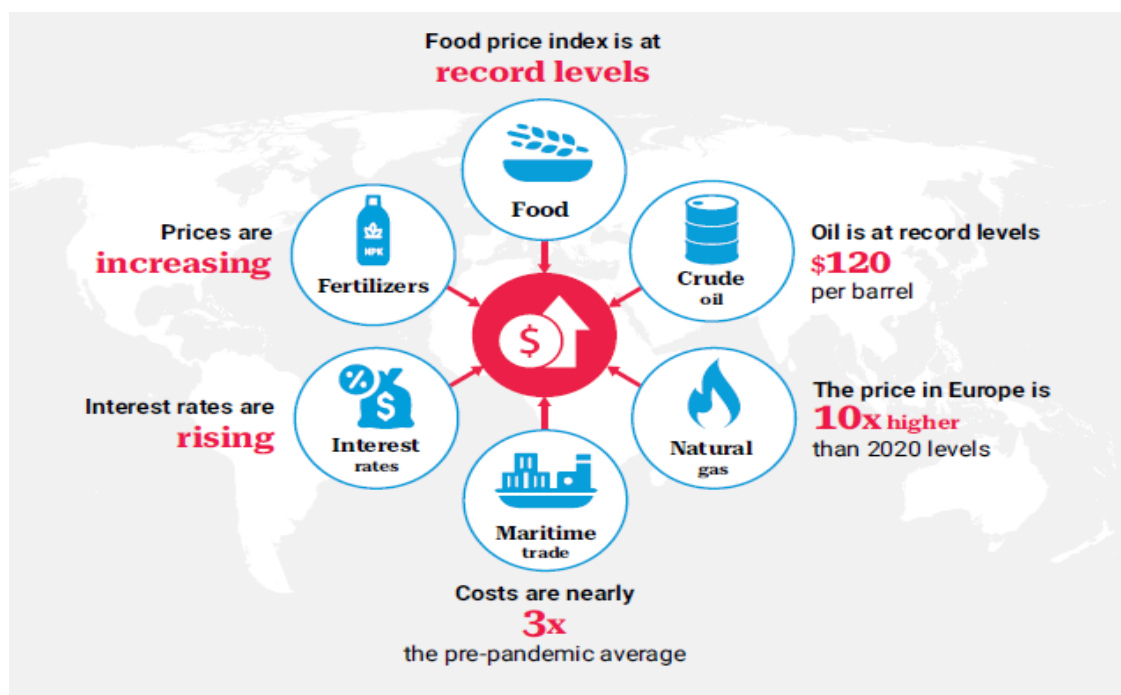
- از زمان آغاز جنگ در پیش‌بینی‌هایی که توسط آنکتاد از رشد تولید ناخالص داخلی جهانی (GDP) برای سال ۲۰۲۲ صورت‌گرفته بود، مورد بازنگری قرار گرفته است و یک درصد کامل آن را کاهش داده است. درعین حال، صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی‌های رشد خود برای ۱۴۳ کشور را بازبینی کرده و آن را رو به پایین پیش‌بینی کرده است.

شکل ۱- تحلیل توانایی کشورها در مواجهه با بحران‌ها

- در اقتصادهای درحال توسعه بین سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱، سطح بدهی عمومی از ۵۵/۷ به ۶۵/۱ درصد تولید ناخالص داخلی افزایش یافته است و این‌گونه برآورد می‌شود که این اقتصادها به‌منظور تأمین بدهی خارجی عمومی خود در سال ۲۰۲۲، به ۳۱۱ میلیارد دلار، معادل حدود ۱۳/۶ درصد از درآمدهای دولتی نیاز داشته باشند.
- در سطح جهان، ۶۰ درصد از فقیرترین کشورها در تنگنای بدهی یا در معرض خطر بالای مشکلات بدهی قرار دارند.
- ILO تخمین زده است که در کشورهای درحال توسعه، شکاف مالی حمایت اجتماعی^۱ ۱/۲ تریلیون دلار در سال است.
- آنکتاب، شکاف مالی سالانه برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار^۲ (SDGs) را مورد تجدیدنظر قرار داده و آن را ۴/۳ تریلیون دلار ارزیابی کرده است؛ یعنی بیش از برآورد رقم سالانه ۲/۵ تریلیون دلاری در سال ۲۰۱۵، زمانی که دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار تصویب شده بود.
- خسارات ناشی از بلایای تغییرات آب‌وهوایی در اقتصاد جهانی، هر سال حدود ۵۲۰ میلیارد دلار است که البته کشورهای درحال توسعه، سهم بیشتری از اثرات نامطلوب را به خود اختصاص می‌دهند؛ امری که آنها را به‌جای صرف پول برای اهداف توسعه‌ای، ملزم به هدایت پول عمومی داخلی بیشتری به سمت سازگاری با تغییرات و جبران ضرر و زیان ناشی از آن می‌سازد.

شکل ۲- چرخه‌های معیوب

1 - the social protection financing gap
2 - Sustainable Development Goals

شکل ۳- تاثیر چرخه‌های معیوب در تشدید ناآرامی‌های اجتماعی و سیاسی

۲- تأثیرات بحران هزینه‌های زندگی بر مردم

این بحران به سرعت بودجه خانوارها را محدود می‌سازد؛ امری که پیامدهای مهمی از نظر سطح فقر، درآمد واقعی، پیشرفت تحصیلی و همچنین دسترسی به غذا و انرژی می‌انجامد. این تأثیرات نیز به شدت واپس‌گرا هستند زیرا بیشترین تأثیر را بر فقیرترین خانوارها و همچنین زنان و دختران برجای می‌گذارند. اثرات آن بر ناامنی غذایی، سوءتغذیه و گرسنگی به‌ویژه در شرایط کنونی نگران‌کننده است.

تأثیر جنگ بر فقر، درآمد و دسترسی به انرژی

- بر اساس گزارش بانک جهانی از زمان شروع جنگ، تنها با در نظر گرفتن افزایش قیمت ذرت و گندم، درآمد واقعی خانوارها به طور متوسط ۱/۵ درصد کاهش پیدا کرده است؛ رقمی که در هر کشور بسیار متفاوت است. نمودار شماره ۱ نشان می‌دهد که میانگین زمانی که تأثیرات تفکیک می‌شوند، می‌توانند بیشتر پنهان باشند تا آشکار.

قیمت بالای مواد غذایی، بیشترین تأثیر را بر آسیب‌پذیرترین اقشار جامعه بر جای خواهد گذارد

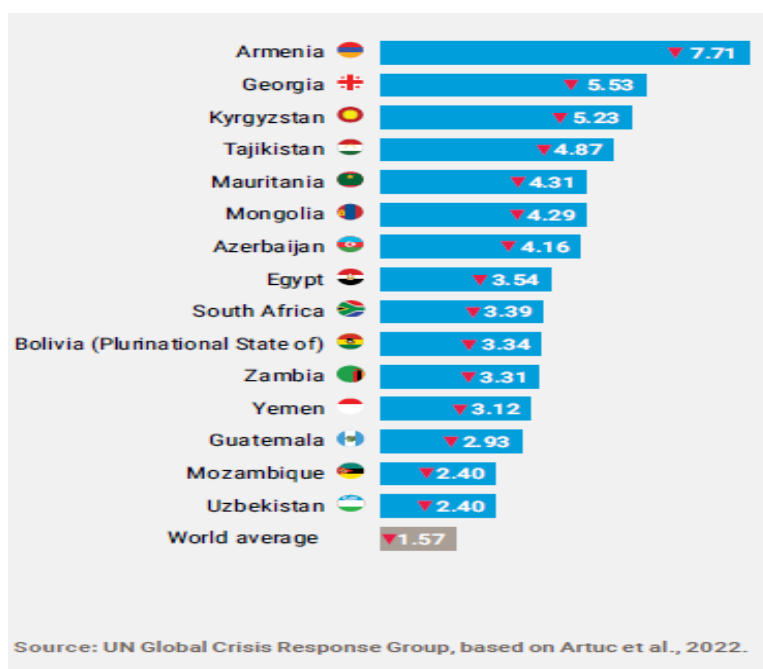
- قیمت بالای مواد غذایی و انرژی، بیشترین تأثیر را بر آسیب‌پذیرترین اقشار جامعه بر جای خواهد گذارد به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه که در آن بیش از ۵۰ درصد از درآمد فقیرترین خانوارها صرف تهیه مواد غذایی می‌شود (نمودار ۲).

- اما بخش بزرگی از گروه‌هایی که «غیر فقیر» در نظر گرفته می‌شوند نیز به دلیل نزدیکی به خط فقر، بسیار آسیب‌پذیر هستند؛ تحت پوشش قراردادن این گروه‌ها که به شدت تحت تأثیر این بحران قرار گرفته‌اند در شبکه‌های سلامت و شبکه‌های حمایت اجتماعی، بسیار مهم است تا نه تنها به فقرا کمک شده باشد، بلکه از فقیر شدن بیشتر این گروه‌های آسیب‌پذیر، ممانعت به عمل آمده باشد. بسیاری

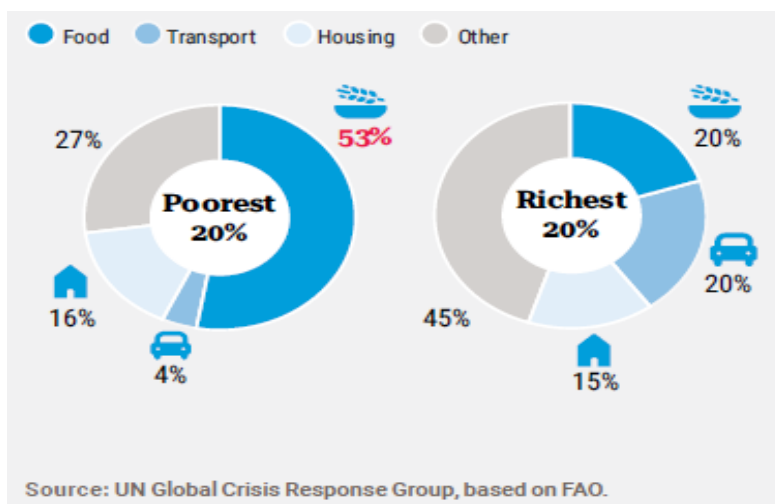
از این گروه‌های آسیب‌پذیر در مناطق شهری ساکن هستند و بنابراین اغلب بنیان‌های فرایندهای بی‌ثباتی اجتماعی را تشکیل می‌دهند.

● افزایش ۱۰ درصدی قیمت مواد غذایی، قدرت خرید این خانوارها را بیش از ۵ درصد یا تقریباً به همان میزانی که خانواده‌های فقیر در کشورهای در حال توسعه به طور متوسط برای سلامت هزینه می‌کنند، کاهش می‌دهد.

نمودار شماره ۱: اثرات تخمینی تورم قیمت ذرت و گندم بر درآمد واقعی خانوارها در کشورهای مختلف (بر اساس درصد):

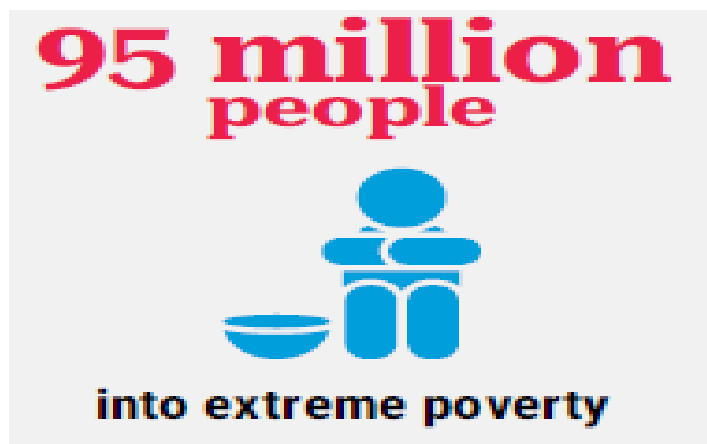

نمودار شماره ۲: ترکیب هزینه‌های مصرف خانوارها، در اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه: با افزایش قیمت مواد غذایی، فقیرترین‌ها بیشترین آسیب را خواهند دید.

افزایش شدید هزینه‌های زندگی باعث افزایش فقر در سراسر جهان خواهد شد. شیوع همه‌گیری کرونا تاکنون منجر به عقب‌گرد شدید در کاهش فقر شده است. این چالش با افزایش بیشتر تورم ناشی از جنگ در اوکراین تشدید می‌شود. بر اساس برآورد بانک جهانی، جنگ در اوکراین ممکن است ۹۵ میلیون نفر را به فقر شدید بکشانند و بعد از سال ۲۰۲۰، سال ۲۰۲۲ را به دومین بدترین سال برای کاهش فقر تبدیل کند. به‌طور کلی، به‌ازای هر درصد افزایش قیمت مواد غذایی، ۱۰ میلیون نفر به فقر شدید دچار می‌شوند.

شکل ۴- جنگ در اوکراین، در خلال سایر عوامل، منجر به افزایش فقر شد

- بر اساس برآورد ILO، بهبودی نسبی در دستمزد ساعات کار که در سال ۲۰۲۱ در سطح جهان شاهد بودیم، احتمالاً تا سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۲ حذف خواهد شد.
- افزایش قیمت انرژی منجر به افزایش کمبود انرژی و بازگشت مردم به سمت استفاده از سوخت زیستی^۱ می‌شود که می‌تواند به‌طور نابرابری بر زنان تأثیر بگذارد؛ بدین شکل که در زمان کمبود یا گرانی منابع انرژی، زنان، زمان بیشتری را صرف تأمین نیازهای انرژی خانوارها می‌کنند. علاوه بر این، میزان دسترسی به انرژی در فعالیتهای درآمدزا در مقیاس کوچک زنان در بخش غیررسمی، نقش اساسی ایفا می‌کند.

تأثیرات جنگ بر امنیت غذایی

- تعداد افراد گرسنه که در لبه بحران هزینه زندگی قرار دارند، با افزایش روزافزونی مواجه است.
- این‌گونه انتظار می‌رود که در سال ۲۰۲۲، بین ۱۷۹ تا ۱۸۱ میلیون نفر در ۴۱ کشور از ۵۳ کشوری که اطلاعات آنها توسط شبکه جهانی مقابله با بحران‌های غذایی نظارت می‌شود، با بحران یا شرایط بدتر (فاز ۳ یا بالاتر^۲ IPC/CH) مواجه شوند.
- در واقع این احتمال وجود دارد که افزایش گرسنگی از زمان شروع جنگ، بیشتر و گسترده‌تر باشد.

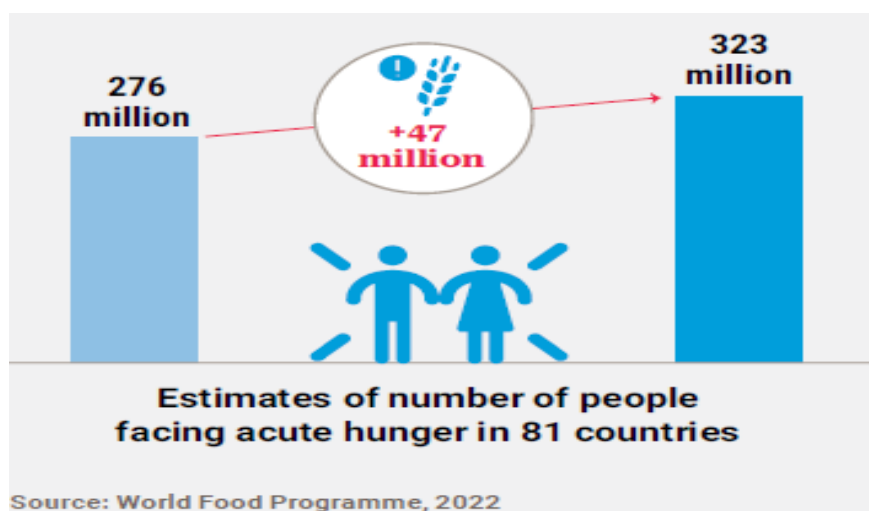
1 - biomass

۲مجموعه ای از شاخص‌ها که در تشخیص امنیت غذایی در کشورهای مختلف از سوی نهادهای بین‌المللی به کار می‌رود.

WFP در برنامه‌ریزی آتی خود به‌منظور اقدام در ۸۱ کشور، تخمین می‌زند که تنها در طی دو سال، تعداد افراد دستخوش ناامنی شدید غذایی از ۱۳۵ میلیون پیش از همه‌گیری کرونا به دو برابر یعنی ۲۷۶ میلیون نفر تا ابتدای سال ۲۰۲۰ افزایش پیدا کرده است. پیش‌بینی می‌شود که تأثیرات موج گونه جنگ در اوکراین، این رقم را در سال ۲۰۲۲ به ۳۲۳ میلیون افزایش دهد.

شکل ۵- تأثیرات جنگ بر امنیت غذایی در سال ۲۰۲۲

- بر اساس پیش‌بینی‌های صورت‌گرفته توسط شبکه جهانی مقابله علیه بحران‌های غذایی، ۳۶ میلیون نفر در ۳۶ کشور جهان در سال ۲۰۲۲ با شرایط اضطراری یا بدتر (فاز ۴ یا بالاتر IPC/CH) مواجه خواهند شد. بر اساس گزارش فائو، انتظار می‌رود که تعداد افراد مبتلا به سوءتغذیه مزمن در سال ۲۰۲۲ افزایش یابد. در سناریوی وقوع شوک متعادل، تعداد افراد مبتلا به سوءتغذیه در سراسر جهان در سال ۲۰۲۲ به ۷/۶ میلیون نفر افزایش خواهد یافت و در قالب سناریوی شوک شدید، تعداد افراد گرفتار سوءتغذیه به ۱۳/۱ میلیون نفر افزایش خواهد یافت.

- فائو با شبیه‌سازی کسری صادرات مورد انتظار از اوکراین و فدراسیون روسیه در طول سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ و همچنین با فرض عدم افزایش دسترسی جهانی به غذا در پی افزایش تولید مواد غذایی - در سایر نقاط دنیا، تخمین می‌زند که تعداد افراد دچار سوءتغذیه به حدود ۱۹ میلیون نفر در سال ۲۰۲۳ افزایش یابد.

معیشت بیش از ۲ میلیارد تولیدکننده کوچک، کارگران مزرعه، کارگران روستایی و خانواده‌های آنها در معرض خطر قرار گرفته است به‌ویژه به این دلیل که آنها حتی در حال حاضر نیز توانایی پرداخت هزینه یک رژیم غذایی سالم را ندارند.

- زنان، ۴۳ درصد از نیروی کار کشاورزی در کشورهای در حال توسعه را تشکیل می‌دهند و همچنین دو سوم از جمعیت ۶۰۰ میلیون نفری دامداران فقیر جهان را تشکیل می‌دهند.

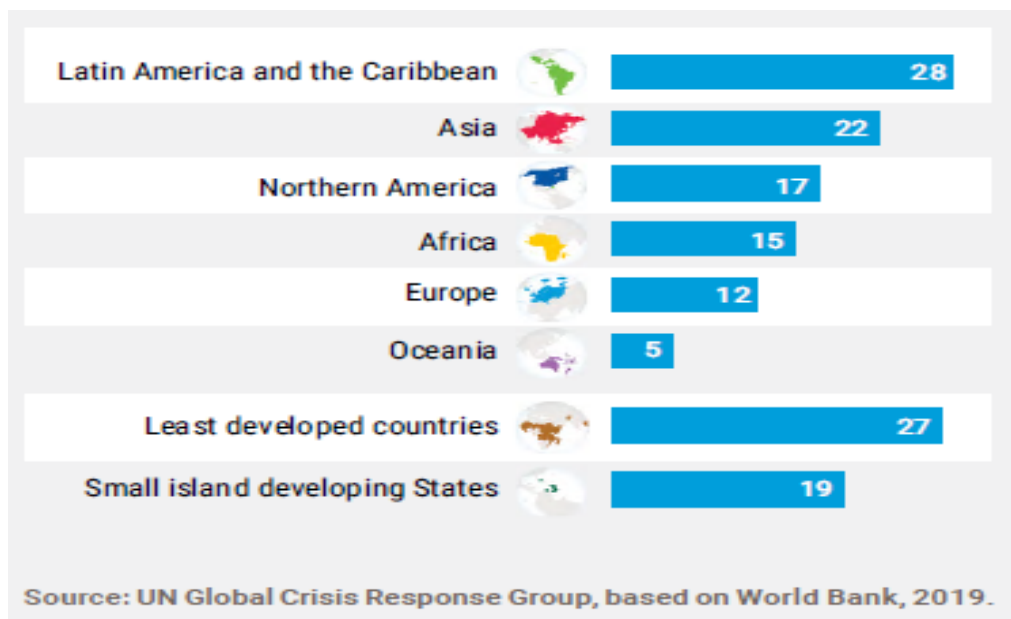
● کارگران جوان غیررسمی که در مزارع خانوادگی خود مشغول به کارند. کارآفرینان سطح خرد خانگی و کارگران غیرماهر و همچنین افراد فقیر در مناطق روستایی و شهری به‌ویژه افرادی که درآمدشان به اقتصاد کشاورزی مواد غذایی وابسته است، از جمله بسیاری از پناهندگان و آوارگان، در معرض خطر جدی قرار دارند. مردم با بحران‌هایی که روزانه از طریق اقداماتی که پیامدهای بلندمدت نگران‌کننده‌ای برای تغذیه و رشد اولیه دوران کودکی بر جای می‌گذارد، مواجهه هستند که اگر اقدام عاجلی صورت نگیرد، بحران کوتاه‌مدت از قابلیت تبدیل شدن به یک بحران طولانی‌مدت با پیامدهای شدید در قالب فقر طولانی‌مدت، توزیع درآمد و پیامدهای توسعه برای دهه‌های آینده برخوردار است. برخی از نگران‌کننده‌ترین علائم این موارد عبارت‌اند از:

● در حال حاضر مردم هزینه‌های خرید مواد غذایی را کاهش داده‌اند. این اقدام احتمالاً به کاهش تعداد مواد مغذی، حذف برخی وعده‌های غذایی و یا انتخاب وعده‌های غذایی کوچک‌تری بیانجامد. در این راستا، به‌ویژه زنان و دختران که اغلب کمتر و بعد از سایرین غذا می‌خورند را بیشتر متأثر می‌سازد.

● خانواده‌ها مراجعات پزشکی و میزان استفاده از سوخت در جهت پخت‌وپز را کاهش می‌دهند. بچه‌ها را از مدرسه بیرون می‌آورند و سرکار می‌گذارند.

● حیوانات کار^۱ فروخته می‌شوند و خانواده‌ها، بدهی بیشتری با نرخ‌های بهره بالاتر را بالا می‌آورند.

نمودار ۳: هزینه واردات مواد غذایی در سراسر جهان در حال افزایش است: تغییرات در هزینه واردات مواد غذایی بر اساس مناطق (۲۰۲۰-۲۰۲۱) (درصد)

حتی پیش از جنگ نیز هزینه^۱ واردات مواد غذایی در کشورهای در حال توسعه به دلیل قیمت‌های بالاتر در بازارهای جهانی، افزایش یافته بود. به خصوص:

- تا پایان سال ۲۰۲۱، هزینه واردات جهانی مواد غذایی، ۲۶۸ میلیارد دلار بیش از مقدار پیش از همه‌گیری کرونا بود که حدود دو سوم افزایش آن در کشورهای در حال توسعه رخ داده بود. در بیشتر موارد، عمده این افزایش‌ها به دلیل تأثیرات ناشی از افزایش واردات به‌ویژه در آفریقا، آسیا و اروپا حادث شده بود.
- هزینه واردات مواد غذایی در سال‌های ۲۰۲۱-۲۰۲۰ در آمریکای لاتین و دریای کارائیب و در کشورهای کمتر توسعه‌یافته، شاهد سریع‌ترین رشد بوده است (نمودار ۳).

۳- بحران کود و محدودیت‌های تجاری، تهدیدی برای تشدید بحران

بحران کود و افزایش محدودیت‌های تجاری، خطری در جهت تشدید بحران در سال ۲۰۲۳ است.

دو عامل کاهش قیمت کود و افزایش محدودیت‌های صادراتی، احتمالاً منجر به وخیم‌تر شدن چشم‌انداز در میان‌مدت خواهد شد. هر دو عامل از طریق ایجاد اختلال در بازارها و تسریع در انتشار عناصر این بحران عمل می‌کنند: کودها ممکن است به‌موقع و در مقادیر و قیمت مناسب به مزارعی که به آن نیاز دارند، نرسند و محدودیت‌های صادراتی نیز ممکن است تحویل مواد غذایی ضروری را به آسیب‌پذیرترین مناطق با دشواری مواجه سازد. در مجموع، آنها خطر تبدیل بحران فعلی دسترسی^۲ را به یک بحران فراهم بودن^۳ در آینده به وجود آورده‌اند.

معضل کود، منجر به خطر یک بحران گسترده‌تر و طولانی‌تر می‌شود

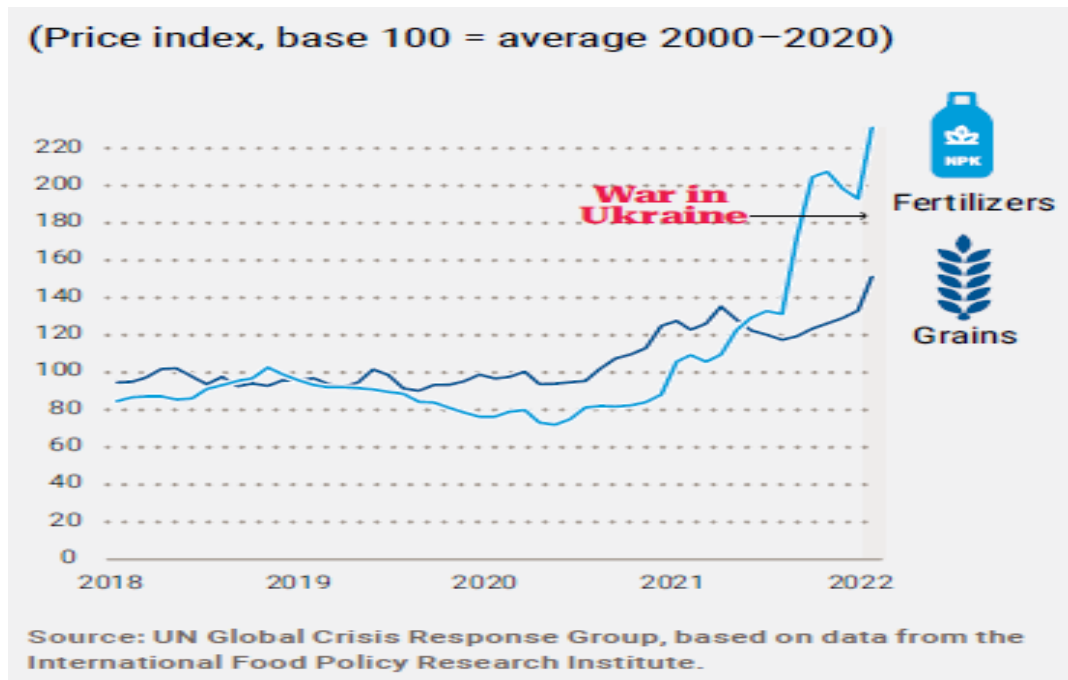
- از هر دو نفر در سراسر جهان، یک نفر به محصولات کشاورزی که از کود استفاده می‌کنند وابسته هستند. افزایش هزینه‌های انرژی و کاهش عرضه از سوی فدراسیون روسیه و بلاروس منجر به افزایش قیمت کود حتی سریع‌تر از قیمت مواد غذایی شده است (نمودار ۴).

1 - bills

2 - access

3 - availability

نمودار ۴: تغییرات در قیمت کود و غلات (ژانویه ۲۰۱۸ تا آوریل ۲۰۲۲): افزایش قیمت کودها از افزایش قیمت مواد غذایی پیشی گرفته است.

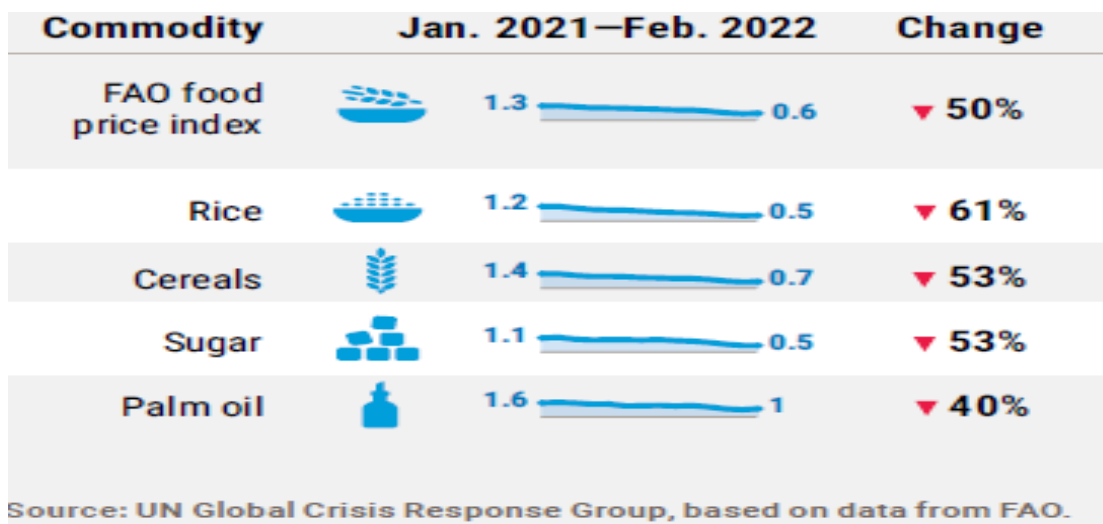

افزایش هزینه‌های کود به این معناست که بسیاری از کشاورزان دیگر قادر به استفاده از کودهای شیمیایی برای محصولات کشاورزی نیستند و نمی‌توانند تولید خود را به‌منظور پاسخگویی به تقاضای جهانی افزایش دهند.

در عوض، کشاورزان بسیار کمتر از کود استفاده می‌کنند که منجر به بازدهی پایین‌تر و کاهش کلی تولید و دسترسی به غذا در فصول آینده خواهد شد.

● مقرون‌به‌صرفه نبودن بهره‌گیری از کود برای کشاورزانی که به کشت محصولاتی مانند برنج که افزایش قیمت نداشته‌اند، می‌پردازند، حتی بیشتر قابل توجه است (نمودار ۵).

نمودار ۵: مقرون به صرفه بودن کودها به عنوان نسبت قیمت مواد غذایی به ارزشش واحد ورودی: تهیه کودها به سرعت برای کشاورزان غیر قابل دسترس^۱ می‌شود.

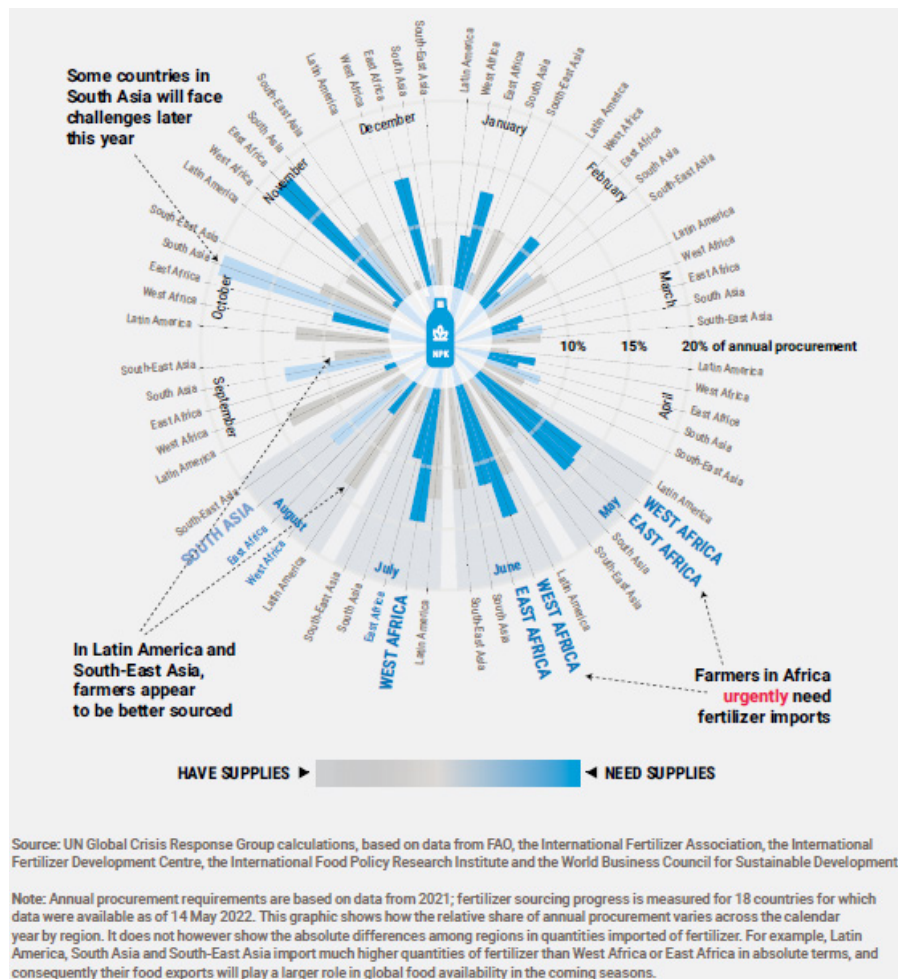

- در حال حاضر، قیمت برنج ۴/۶ درصد کمتر از مدت مشابه در سال ۲۰۲۱ است؛ لذا جبران افزایش هزینه‌های کود با قیمت‌های جانبی^۲ بالاتر برای برنج کاران، دشوارتر است. اگر قیمت‌های بالای کود در فصل کاشت بعدی ادامه یابد، بحران فعلی گندم و روغن‌های گیاهی می‌تواند منجر به بحران برنج تبدیل شده و میلیاردها نفر دیگر را نیز در قاره آمریکا و آسیا تحت تأثیر قرار دهد.
- برنج پرمصرف‌ترین ماده غذایی در سراسر جهان است که بیش از ۳ میلیارد نفر از آن تغذیه می‌کنند. کشورهای در حال توسعه زمان محدودی برای دسترسی و تأمین کود برای فصل‌های آتی کشت در اختیار دارند (شکل ۶).

1 - unaffordable

2 - higher sell-side prices

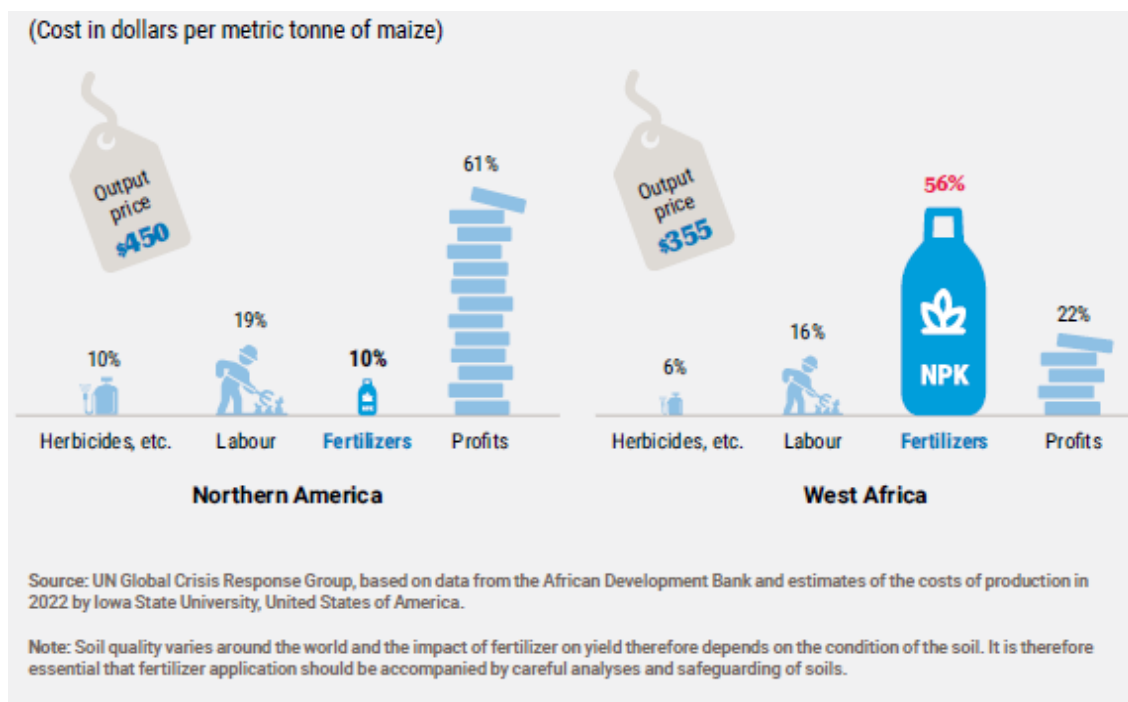
شکل ۶: منابع کود برای فصول آینده، بر اساس مناطق مختلف: آفریقا نیاز فوری به کود دارد و ذخایر غلات در کشورهای در حال توسعه برای فصول آینده به‌ویژه برای محصول برنج در آسیا، نیازمند اعمال نظارت دقیق است.

علی‌رغم اینکه آفریقا نیاز فوری و ضروری به کود دارد اما عرضه‌کننده‌ای وجود ندارد.

- در میان مناطقی که در حال حاضر فاقد منابع کود کافی هستند، وضعیت در غرب آفریقا در بحرانی‌ترین شرایط خود قرار دارد زیرا فصل کاشت در ماه مه و ژوئن آغاز می‌شود. کاشت در سایر مناطق نیز در ماه‌های آتی آغاز خواهد شد و افزایش قیمت کود بسته به منطقه، می‌تواند اثرات متفاوتی به همراه داشته باشد و معیشت میلیون‌ها نفر را به خطر بیندازد (شکل ۷). عملیاتی‌سازی کارخانه‌های کود جدید نیز معمولاً بین ۲ تا ۵ سال زمان نیاز دارد؛ به این معنی که تأمین‌کنندگان کود قادر به ارائه واکنش سریع به افزایش سطح تقاضای جهانی کود نیستند؛ بنابراین، این موضوع ماهیتی توزیعی دارد، زیرا اصلاح آن توسط نیروهای بازار مدت‌زمان بیشتری به طول خواهد انجامید. باتوجه به مسئله حیاتی کود، بدون انجام اقدامات چندجانبه مناسب، احتمالاً افزایش قیمت مواد غذایی از جمله برای طیف وسیع‌تری از کالاهای اساسی، ادامه خواهد یافت.

شکل ۷: افزایش قیمت کود به صورت ناموزونی به کشاورزان کشورهای در حال توسعه آسیب می‌رساند

محدودیت‌های صادراتی مواد غذایی و کودهای شیمیایی از آغاز جنگ افزایش یافته است

- در شرایط کنونی، گستره محدودیت‌های فعلی از آنچه در طول بحران قیمت مواد غذایی در سال ۲۰۰۷-۸ تجربه شده بود، فراتر رفته است و بر ۱۷/۳ درصد از کل کالری‌های مبادله شده در سطح جهان تأثیر می‌گذارد.

- این امر بحران را تشدید می‌کند؛ محدودیت‌های صادراتی در طول بحران قیمت مواد غذایی در سال ۲۰۰۷-۸، سهمی ۴۰ درصدی در افزایش قیمت محصولات کشاورزی طی آن دوره را برعهده داشت.

- از ۲۴ فوریه ۲۰۲۲، بیش از ۲۰۰ اقدامات سیاستی^۱ مرتبط با تجارت هم شامل اقدامات تسهیل‌کننده و هم اقدامات محدودکننده تجارت ثبت شده است. حدود ۸۰ درصد این اقدامات بر محصولات کشاورزی یا کودها تأثیرگذار هستند. از این تعداد ۱۰۹ اقدام، اقدامات محدودکننده صادرات مانند ممنوعیت صادرات کود و برخی محصولات غذایی هستند که توسط ۶۳ کشور اعمال شده است.

شرایط موجود، بحرانی است و به‌منظور ممانعت از اعمال محدودیت‌های بیشتر، نیازمند همکاری جدی است. اگر جامعه بین‌المللی همین حالا اقدامی صورت ندهد، بحران مواد غذایی و کودها به‌سرعت تشدید خواهد شد. بدون اتخاذ اقدامات پیشگیرانه عاجل، اختلالات فعلی در سیستم‌های غذایی، خطر ایجاد ناآرامی‌های اجتماعی در بسیاری از کشورها را افزایش می‌دهد؛ همان گونه که در چندین کشور، پس از بحران قیمت مواد غذایی در سال ۲۰۰۷-۸، ناآرامی‌هایی رخ داد.

۴- این یک بحران جهانی است که به هیچ منطقه‌ای محدود نمی‌شود

در ادامه تحلیل اولیه گروه واکنش به بحران جهانی سازمان ملل^۱، کمیسیون‌های اقتصادی منطقه‌ای سازمان ملل به ظرفیت کشورها برای مقابله با بحران موجود پرداخته است و تأیید می‌کنند که بین ۱/۶ تا ۱/۷ میلیارد نفر در کشورهای زندگی می‌کنند که به‌شدت در معرض حداقل یکی از سه کانال انتقالی بحران^۲، یعنی افزایش قیمت مواد غذایی، افزایش قیمت انرژی و وخامت وضعیت مالی قرار دارند. بزرگ‌ترین نگرانی این است که ۱/۲ میلیارد نفر از جمعیت جهان در کشورهای زندگی می‌کنند که در معرض «یک بحران تمام‌عیار»^۳ از هر سه بعد قرار دارند. باین‌وجود، تمامی مناطق و زیر منطقه‌ها^۴ به یک مقدار در معرض آن قرار ندارند.

منطقه جنوب صحرای آفریقا

این منطقه شامل بیشترین کشورهای است که به طور قابل‌توجهی در برابر یک بحران تمام‌عیار آسیب‌پذیر هستند. از هر دو آفریقایی، یک نفر در یک کشوری زندگی می‌کند که در معرض هر سه وجه بحران قرار دارد. به‌طور کلی، منطقه به‌شدت با بعد مالی بحران مواجه است؛ بسیاری از کشورها در معرض ریسک بالای تنگنای بدهی و بحران مواد غذایی قرار دارند. خشکسالی شدید، وخامت اوضاع را تشدید می‌کند. احتمالاً در سال جاری در شاخ آفریقا، تا ۵۸ میلیون نفر دیگر نیز به ورطه فقر گرفتار شوند.

به دلیل رشد جمعیت و کند شدن پیشرفت در دسترسی به برق در سراسر آفریقا، سهم کشورهای جنوب صحرای آفریقا از کل جمعیت بدون برق جهان به ۷۷ درصد در سال ۲۰۲۰ افزایش یافته است. درحالی‌که این رقم در سال ۲۰۱۸، ۷۱ درصد بود. در حال حاضر ۵۶۸ میلیون نفر در آفریقا فاقد دسترسی به برق هستند که به نوبه خود بر دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی، آموزش و درآمد فعالیت‌های تولیدی تأثیرات مخرب جدی برجای می‌گذارد.

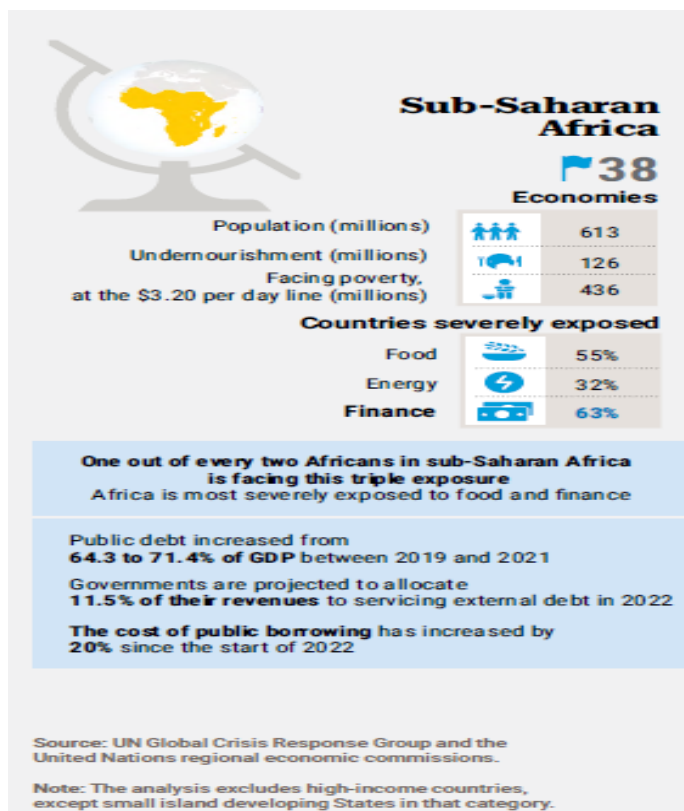
1 - the initial UN Global Crisis Response Group analysis

2 - transmission channels of the crisis

3 - perfect storm

4 - all regions and subregions

خاورمیانه و شمال آفریقا

به‌ویژه در شرق و غرب این منطقه، علی‌رغم وجود صادرکنندگان متعدد انرژی، به‌شدت با تنگنا در حوزه انرژی و مالی مواجه است. احتمالاً افراد گرفتار در فقر مطلق^۱ در منطقه در سال ۲۰۲۲ به حدود ۲/۸ میلیون نفر افزایش خواهد داشت. طیف وسیعی از کشورهای این منطقه در برابر افزایش قیمت مواد غذایی و واردات انرژی با دشواری مواجه هستند و حداقل در یکی از این موارد با تنگنای شدید مواجه هستند.

- تعداد افراد دچار فقر مطلق (درآمد ۱/۹۰ دلاری در هر روز)، به ۲,۸ میلیون نفر افزایش پیدا خواهد کرد.

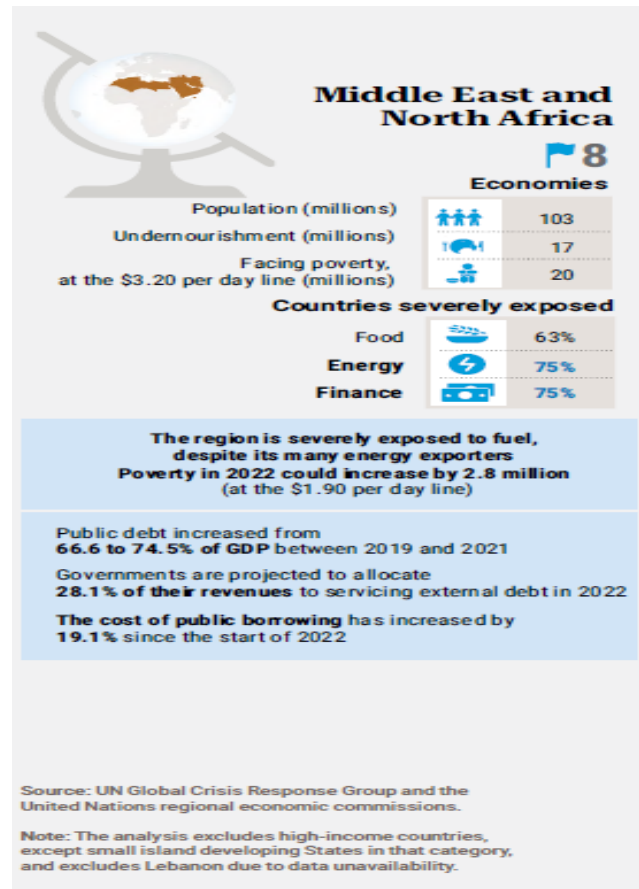
- بدهی عمومی از ۶۶,۶ درصد از GDP در سال ۲۰۱۹، به ۷۴,۵ درصد در سال ۲۰۲۱ افزایش یافت.

- دولت‌ها این‌گونه برنامه‌ریزی کردند که در سال ۲۰۲۲، ۲۸,۱ درصد از درآمد خود را صرف بازپرداخت بدهی خارجی خود نمایند.

- میزان استقراض عمومی^۲ در ابتدای سال ۲۰۲۲ به ۱۹,۱ درصد افزایش پیدا کرده است.

1 Extreme poverty

2 - PUBLIC BORROWING

منطقه اروپای شرقی و آسیای مرکزی

باتوجه به اینکه این منطقه به شدت دستخوش بحران انرژی و مالی است، مبادله مالی و صادرات انرژی از فدراسیون روسیه برای آن حائز اهمیت فراوان است.

- بدهی عمومی از ۴۳/۲ درصد از GDP در سال ۲۰۱۹، به ۵۱/۷ درصد در سال ۲۰۲۱ افزایش یافت.

- دولت‌ها این‌گونه برنامه‌ریزی کردند که در سال ۲۰۲۲، ۱۱ درصد از درآمد خود را صرف بازپرداخت بدهی خارجی خود نمایند.

- میزان استقراض عمومی^۱ در ابتدای سال ۲۰۲۲ به ۸۹/۸ درصد افزایش پیدا کرده است.

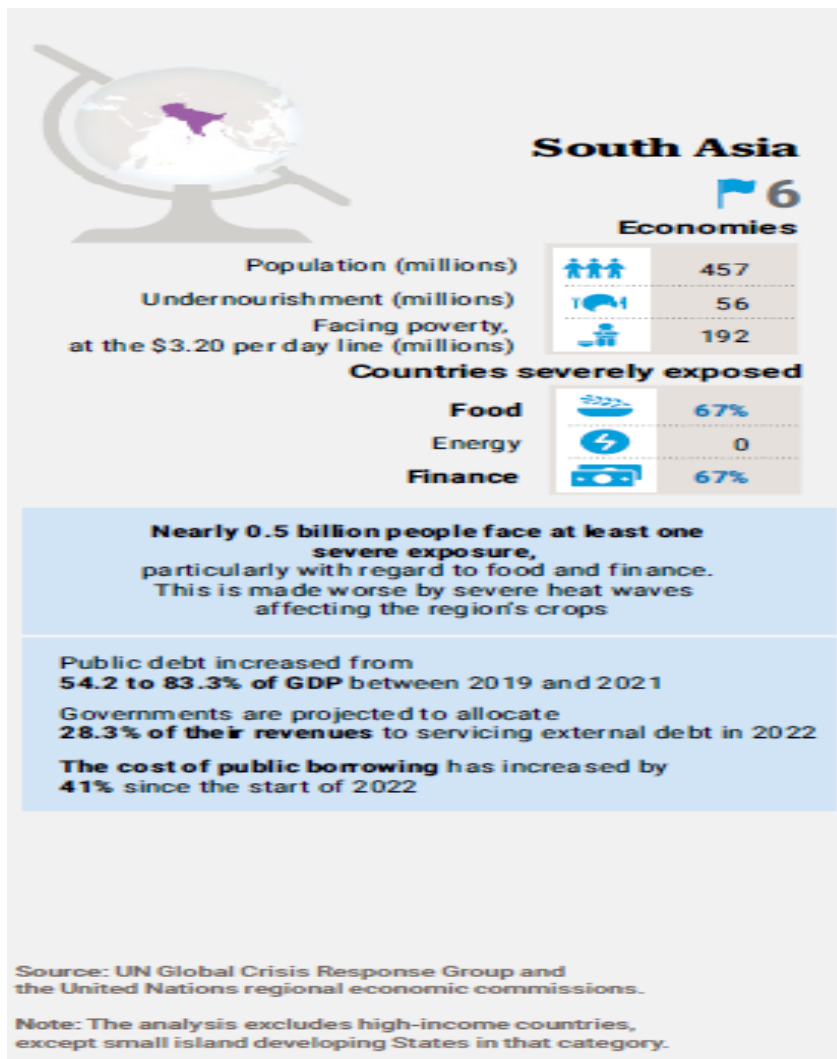
جنوب آسیا

۵۰۰ میلیون نفر در این منطقه به شدت با بحران مواد غذایی و مالی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. این وضعیت در پی امواج گرمای شدید که تأثیرات مخربی بر محصولات کشاورزی منطقه برجای می‌گذارد، تشدید شده است.

- بدهی عمومی از ۵۴/۲ درصد از GDP در سال ۲۰۱۹، به ۸۳/۳ درصد در سال ۲۰۲۱ افزایش یافته است.

- دولت‌ها این‌گونه برنامه‌ریزی کردند که ۲۸/۳ درصد از درآمد خود در سال ۲۰۲۲ را صرف بدهی خارجی نمایند.

- میزان استقراض عمومی در ابتدای سال ۲۰۲۲ به ۴۱ درصد افزایش یافته است.

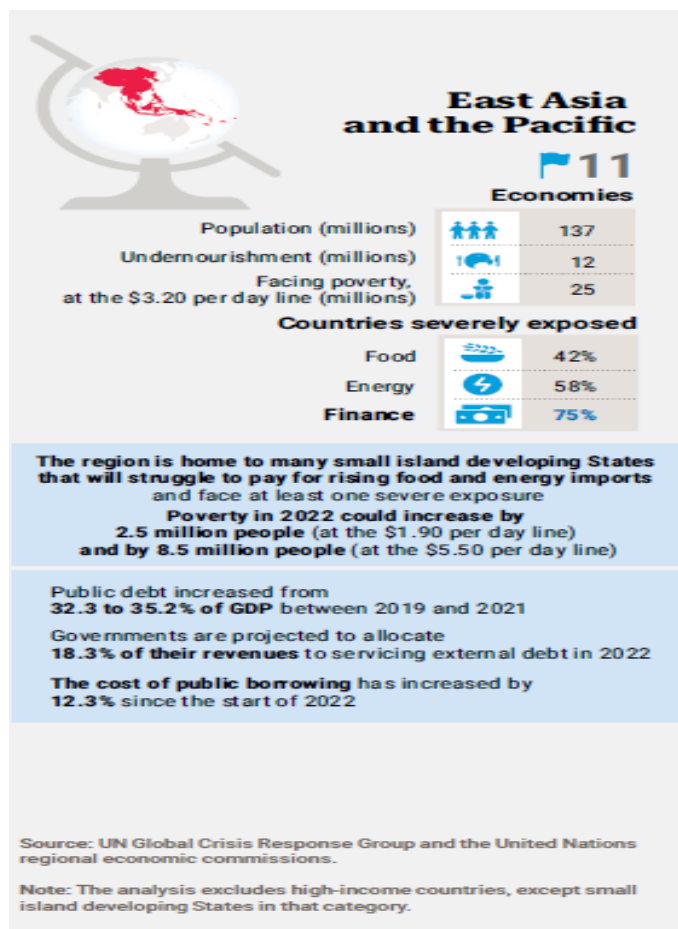
پاسفیک و شرق آسیا

بزرگ‌ترین کشورهای این منطقه نه شدیداً اما بسیاری از کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه در اقیانوس آرام به شدت با بحران مواد غذایی و سوخت مواجه هستند. این گونه پیش‌بینی می‌شود که تعداد افراد درگیر با فقر شدید در سال ۲۰۲۲، به ۲/۵ میلیون نفر و تعداد فقرا به ۸/۵ میلیون نفر افزایش یابد.

- میزان بدهی عمومی از ۳۲/۳ درصد از GDP در سال ۲۰۱۹، به ۳۵/۲ درصد در سال ۲۰۲۱ افزایش یافت.

- دولت‌ها این‌گونه برنامه‌ریزی کرده‌اند که در سال ۲۰۲۲، ۱۸/۳ درصد از درآمد خود را صرف بدهی خارجی نمایند.

- میزان استقراض عمومی در ابتدای سال ۲۰۲۲، به ۱۲/۳ درصد افزایش پیدا کرده است.

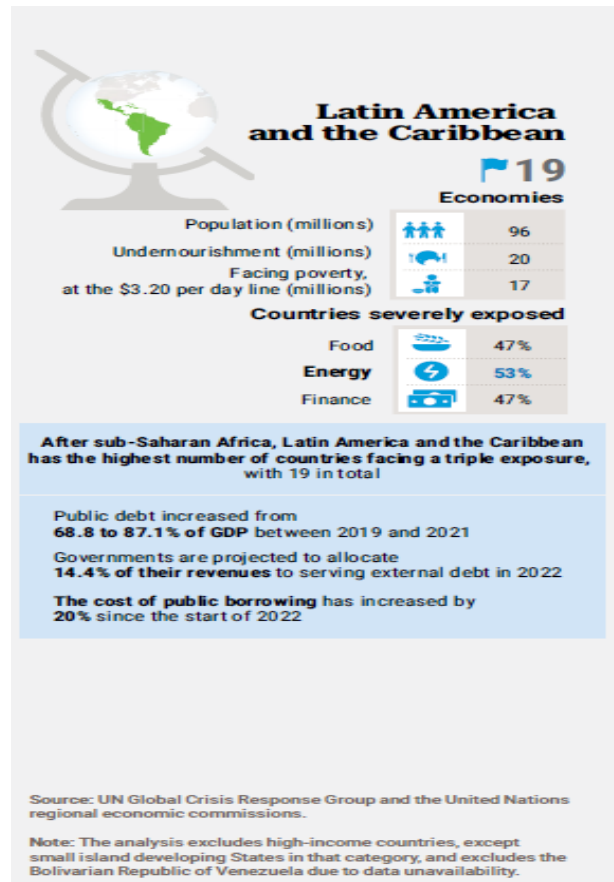
کشورهای آمریکای لاتین و حوزه کارائیب

هرچند که بزرگ‌ترین کشورهای منطقه با بحران‌های شدید مواجه نیستند، با این وجود در حال حاضر ۱۹ کشور با یک بحران تمام‌عیار مواجه هستند. این منطقه پس از کشورهای زیر صحرای آفریقا، دارای بیشترین کشورهای مواجه با هر سه بعد بحران است.

- میزان بدهی عمومی از ۶۸/۸ درصد از GDP در سال ۲۰۱۹، به ۸۷/۱ درصد در سال ۲۰۲۱ افزایش پیدا کرد.

- دولت‌ها برنامه‌ریزی کردند که ۱۴/۴ درصد از درآمد خود را در سال ۲۰۲۲ صرف تسویه بدهی‌های خارجی خود بکنند.

- میزان استقراض عمومی در ابتدای سال ۲۰۲۲، به ۲۰ درصد افزایش پیدا کرده است.

اقدامات بعدی

پیرو ارزیابی آسیب‌پذیری انجام شده، گروه پاسخ جهانی سازمان ملل^۱ از نزدیک با سیستم هماهنگ‌کننده مقیم سازمان ملل^۲ و با حمایت صندوق اضطراری اهداف مشترک توسعه پایدار سازمان ملل متحد^۳ در مواجهه با بحران جهانی غذا، انرژی و مالی به‌منظور شناسایی سیاست‌حمایتی از دولت‌های ملی در کشورهایی که به‌شدت درگیر بحران هستند و از ظرفیت محدودی در مواجهه با کودتا برخوردارند، همکاری می‌کند

۵- توصیه‌های سیاست‌گذاری

باتوجه‌به ماهیت سیستماتیک بحران موجود، به‌کارگیری اراده سیاسی قوی ضرورت دارد. اتخاذ رویکردهای موجز و تدریجی^۴ کارساز نخواهد بود. پویایی چرخه معیوب که این گزارش، آن را به‌وضوح نشان می‌دهد، حاکی از این امر است که حل بعد غذایی این بحران، نیازمند اقدامات ویژه‌ای در زمینه انرژی و مالی نیز است. همان‌گونه که یک خانواده به‌منظور تأمین هزینه برق حداقلی خود، ممکن است مجبور به حذف یک وعده غذایی خود شود، یک کشور نیز در صورت کاهش ارزش پول ملی و یا افزایش بازپرداخت

1 - the UN Global Crisis Response Group

2 - United Nations Resident Coordinator system

3 - the United Nations Joint Sustainable Development Goals Fund Emergency Modality

4 - Piece-meal approaches

بدهی‌ها^۱، ممکن است مجبور به کاهش واردات مواد غذایی شود. پیشنهاد اخیر فائو مبنی بر ارائه تسهیلات تأمین مالی واردات مواد غذایی، نمونه خوبی از نوع سیاست‌های جامع چندبعدی، مشترک‌المنافع^۲ و سریع الاجرا^۳ در حال حاضر است.

سیاست‌ها باید ساختاری باشند و دوره زمانی میان‌مدت را در نظر بگیرند تا از تشدید بحران‌ها به‌ویژه در زمینه مواد غذایی ممانعت به عمل آورند. موضوع کود در این زمینه، حائز اهمیت اساسی است. به‌منظور کسب اطمینان از عدم افزایش بیشتر قیمت مواد غذایی و تسری آن به سایر مواد غذایی مانند برنج در طی فصول آبی، برقراری دسترسی مجدد به کود و اعمال نظارت دقیق بر دسترسی سراسری خرده‌مالکان برای زمان ۶ تا ۱۸ ماه به آن، بسیار حیاتی خواهد بود.

اقدامات بشردوستانه در قبال افرادی که در حال حاضر نیازمند آن هستند نیز حائز اهمیت است اما به‌منظور ممانعت از وقوع یک بحران بزرگ‌تر و فراگیرتر، اتخاذ یک رویکرد پیشگیرانه ضرورت می‌یابد. سیاست‌گذاران باید گروه‌های گسترده‌تری از افراد آسیب‌پذیر که در محدوده خط فقر قرار دارند را هدف قرار دهند و نه تنها از زندگی^۴ بلکه از معیشت^۵ نیز حمایت به عمل آورند. این حمایت‌ها شامل خانواده‌های فقیر و همچنین سایر گروه‌های آسیب‌پذیر، مانند کارگران غیررسمی، زنان و دختران، خرده‌مالک‌ها و سایر جمعیت‌هایی است که پیش‌تر در پی تأثیرات اجتماعی - اقتصادی همه‌گیری کووید ۱۹ و تغییرات نامطلوب آب‌وهوایی، مانند خشکسالی و گرمای شدید، ضعیف شده‌اند. این همچنین شامل حمایت مستقیم عاجل از MSME^۶ ها در بخش‌های کشاورزی - غذایی می‌شود که به دلیل بحران گسترده در سراسر کشورهای درحال توسعه، از کارافتاده‌اند^۷. بدون بذل توجه سریع به این گروه وسیع‌تر از جمعیت‌های در معرض خطر، هزینه‌های آتی کمک‌های بشردوستانه در پی بحران احتمالی بزرگ‌تر، بسیار بیشتر خواهد بود.

اگرچه امروزه، اجماع‌سازی دشوارتر است، همان‌گونه که فقدان اعلامیه‌های مشترک در مجامع جهانی اخیر نشان می‌دهد اما تداوم تلاش‌های سیاست‌گذاران به‌منظور اتخاذ اقدامات هماهنگ و چندجانبه در زمینه‌هایی که نیازمند به اقدامات اصلاحی سریع دارند، بسیار حائز اهمیت است.

به‌منظور حذف چرخه‌های معیوبی که بحران هزینه‌های زندگی را شتاب می‌بخشد، دو رویکرد جامع، یعنی کاهش تأثیرات شوک و افزایش ظرفیت مردم و کشورها برای مقابله با آن، موردنیاز است.

• به‌منظور کاهش اثرات بحران، ثبات بازارها باید افزایش یابد و میزان بدهی‌ها و قیمت کالاها باید تثبیت شود. این امر برای بازگرداندن فوری دسترسی به غذا برای همه مردم در تمامی

1 - debt service payments

2 - multi-stakeholder

3 - quickly deployable

4 - lives

5 - livelihoods

6 - Micro, Small and Medium Enterprises

7 - going out of business

کشورها به‌منظور دستیابی به حق بر خورداری از غذا با منابع عادلانه و کافی با قیمت‌های در دسترس^۱، ضروری است. همان‌گونه که دبیرکل سازمان ملل متحد، آنتونیو گوترش گفت: «راه حل مؤثری برای حل بحران غذایی بدون انتقال مجدد^۲ مواد غذایی در اوکراین و همچنین تولید مواد غذایی و کودهای تولید شده در فدراسیون روسیه به بازارهای جهانی، حتی با وجود جنگ، وجود ندارد». سایر ابتکارات عبارت‌اند از تداوم توزیع ذخایر استراتژیک غذا و انرژی در بازارها، کنترل احتکار و سایر رفتارهای سوداگرانه، اجتناب از اعمال محدودیت‌های تجاری غیرضروری و تعهد به افزایش بهره‌وری در استفاده از انرژی و کود در کشورهای توسعه‌یافته.

- اقدامات دیگر به‌منظور افزایش دسترسی، درعین حال ایجاد انعطاف‌پذیری، می‌تواند شامل موارد زیر باشد: افزایش تولید محلی مواد غذایی مختلف (تشویق به مصرف انواع ناآشنای معمول^۳)، تنوع بخشیدن به منابع غذاهای وارداتی (در صورت امکان، دریافت حمایت برای پرداخت هزینه بالاتر واردات مواد غذایی)، کاهش اتلاف و ضایعات مواد غذایی؛ افزایش دسترسی کشاورزان به کود و تداوم تبادل به‌منظور تولید پایدار که از سوی اجلاس سیستم‌های غذایی سازمان ملل^۴ در سال ۲۰۲۱ مورد تشویق قرار گرفت.

- به‌منظور افزایش امنیت انرژی، می‌توان اقداماتی را به‌منظور افزایش چشمگیر حجم سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر مبتنی بر فناوری‌هایی مانند خورشید، باد، هیدروژن و غیره انجام داد. علاوه‌برآن، موضوع زنجیره تأمین جهانی فعلی و هزینه‌های مواد اولیه برای سیستم‌های انرژی تجدیدپذیر و اقداماتی مانند سرمایه‌گذاری در کارخانه‌های تولید/مونتاژ محلی در مراکز منطقه‌ای نیز بر میزان دسترسی تأثیر می‌گذارد.

- در بازارهای انرژی به‌ویژه در مورد اروپا، مدیریت تقاضا باید صورت گیرد. به‌منظور ایجاد آمادگی برای فصل زمستان پیش رو، شیوه‌ها و فناوری‌های مدیریت تقاضای انرژی باید به‌صورت آزمایشی اجرایی شوند.

- بحران فعلی، اهمیت توسعه طرح‌های انتقال انرژی و طرح‌های انرژی هماهنگ^۵ از جمله هدف پایان بخشیدن به کمبود انرژی^۶ را نشان می‌دهد.

- به‌منظور ارتقا ظرفیت مردم و کشورها برای مقابله با بحران، ساختارهای حمایت اجتماعی و شبکه‌های سلامتی^۷ باید به‌منظور بهره‌گیری فوری، گسترده و تقویت شوند و شرایط مالی باید ارتقا یابد. در واقع هر دو اقدام حمایت اجتماعی و بهبود شرایط مالی به یکدیگر مرتبط هستند؛ کشورها به‌منظور ارتقا محیط مالی^۸ خود به حمایت از سوی مؤسسات مالی نیاز دارند تا به نوبه خود هزینه‌های حمایت اجتماعی از جمله واریز نقدی برای آسیب‌پذیرترین افراد جامعه را افزایش

1 - accessible prices

2 - reintegrating

3 - unfamiliar varieties

4 - UN Food Systems Summit

5 - integrated energy plans

6 - ending energy poverty goals

7 - safety nets

8 - fiscal space

دهند. حمایت جامعه بین‌المللی از کشورها به منظور حفاظت از اقشار فقیر و آسیب‌پذیر خود، ضرورت دارد. ضرورت توجه به مسائل حاکمیتی به منظور حصول اطمینان از هزینه کرد صحیح این منابع حائز اهمیت است. سیاست‌های حمایت اجتماعی اضطراری باید هدفمند، زمانمند و سازگار با اهداف توسعه پایدار باشد و به‌طور کلی در سراسر جهان تخصیص داده نشود.

- باید به نیازهای تغذیه‌ای افراد آسیب‌پذیر و همچنین زنان و کودکان توجه ویژه‌ای شود.
- مصرف‌کنندگان آسیب‌پذیر انرژی باید در برابر افزایش قیمت‌ها توسط اقدامات جبرانی که از طریق مالیات بر سود بادآورده شرکت‌های انرژی تأمین می‌شود، مورد حمایت قرار گیرند.
- به‌عنوان بخشی از تلاش برای ارتقا محیط مالی، کشورها باید متعهد به ارتقا مدیریت مکانیسم‌های توزیع بذر و کود باشند. ناکارآمدی‌های تاریخی^۱ و حکمرانی ضعیف هزینه‌بر بوده و بازارهای کارآمد و مؤثر را تضعیف کرده است.
- کمک‌های بشردوستانه نیز ضرورت دارد و باید به‌زودی با همکاری بازیگران توسعه‌یافته، پول نقد و همچنین مواد غذایی و سایر اقلام موردنیاز به روش‌هایی که موجب تقویت توانمندی‌های محلی و به حداقل رساندن وابستگی به گروه‌های خارجی شود، تأمین گردد. در این زمینه، تجدیدنظر دولت‌ها در کاهش ارائه پیشنهادها به جامعه، کمک‌های رسمی توسعه‌ای^۲، حائز اهمیت فراوان است. از این رو این پیشنهادها باید محترم شمرده شوند و افزایش یابند.

بدون ارائه راهکاری به منظور رفع بحران مالی در کشورهای در حال توسعه، هیچ راهکاری برای حل بحران هزینه زندگی، وجود ندارد.

- مکانیسم‌های مالی بین‌المللی موجود باید به منظور حمایت از اقدامات مالی جدی کشورها، به طور کامل تأمین مالی و عملیاتی شوند. در جریان نشست‌های اخیر صندوق بین‌المللی پول (IMF) و گروه بانک جهانی (WBG) که در بهار برگزار شد، تعهدات کافی در اختیار نهادهای مالی بین‌المللی به منظور بهره‌گیری از تمام توان خود برای اقدام سریع قرار نگرفت. تعهدات مهمی، سریعاً باید در زمینه کاهش فقر و بدهی در حال افزایش و به منظور تاب‌آوری و پایداری که اخیراً ایجاد شده داده شود. تمامی مکانیسم‌های پرداخت سریع موجود در مؤسسات مالی بین‌المللی باید با افزایش محدودیت‌های دسترسی، مجدداً فعال شوند.

- بانک‌های توسعه چندجانبه (MDB) باید سرمایه‌های خود را تجمیع کنند و نسبت‌های وام‌دهی منعطف‌تری را اعمال کنند. همچنین MDBها باید از تمامی ابزارها به منظور افزایش دسترسی کشورها به بهره‌گیری از منابع مالی از جمله اعمال نسبت‌های منعطف و مقرون‌به‌صرفه‌تر وام‌دهی، افزایش محدودیت‌های استقراضی و همچنین حذف تمامی موانع جدی وام‌دهی مانند پنجره پاسخگویی به بحران^۳ بانک جهانی استفاده کنند.

1 - Historical inefficiencies

2 - Official Development Assistance

3 - crisis response window به کمک‌ها و منابعی که بانک جهانی علاوه بر رویه‌های معمول در اختیار کشورهای بحران زده قرار می‌دهد اطلاق می‌شود

باتوجه به سخت‌تر شدن شرایط مالی، بازارهای اوراق قرضه به روی بسیاری از کشورهای بسته است و کشورهای که قادر به دریافت وام هستند باید آن را با نرخ‌هایی انجام دهند که به شدت ثبات بدهی‌هایشان را به خطر می‌اندازد.

● باتوجه به ماهیت جهانی بحران فعلی، صندوق بین‌المللی پول باید افزایش نرخ بهره را حداقل برای مدت دو سال به تعلیق درآورد.

● اعطای مجوز جدید برای حق برداشت ویژه و همچنین دریافت تعهدات بیشتر برای کشورهایی که از موقعیت بالایی در ذخیره خارجی برخوردارند، به سرعت مورد نیاز است.

ساختار بدهی جهانی^۱، از آمادگی به منظور مواجهه با بحران کنونی، برخوردار نیست

● بحران کنونی در لحظه‌ای واقع می‌شود که سطح بدهی‌های بی‌سابقه و افزایش نرخ‌های بهره بروز و ظهور پیدا می‌کند. در آغاز همه‌گیری کووید ۱۹، میزان بدهی بسیار پایین‌تر بود. در طول بحران نیز سیاست پولی بسیار حمایت‌گرایانه‌تر بود؛ به نحوی که بانک‌های مرکزی بزرگ افزایش نرخ بهره و افزایش چشمگیر نقدینگی را در بازارهای جهانی کاهش دادند اما تنگناهای پولی فعلی، خطر بحران بدهی سیستماتیک را افزایش می‌دهد.

● طرح تعلیق خدمات بدهی G20 باید تمدید شود و سررسیدها نیز باید به مدت دو تا پنج سال به تعویق بیفتد.

● ارتقا چارچوب مشترک به منظور مواجهه با بدهی برای کشورهای معدودی که آن را درخواست کرده‌اند، ضرورت دارد.

● علاوه بر این، پیگیری یک رویکرد سیستماتیک به منظور بازسازی^۲ و کاهش بدهی‌های چندجانبه که مشمول کشورهای آسیب‌پذیر با درآمد متوسط می‌شود نیز باید صورت پذیرد تا از ارائه راه‌حل‌های بلندمدت برای چالش‌های فعلی، اطمینان حاصل شود.

سیاست‌گذاران باید در پیگیری این دستور کار بلندپروازانه، ماهیت توزیعی این بحران را مدنظر داشته باشند؛ بازارهای جهانی غذا و انرژی تحت فشار شدید قرار دارند و راه‌حل‌های بازار محور به شدت محدود هستند. همان گونه که مسئله توان مالی در مورد^۳ کود نشان می‌دهد، افزایش قیمت کود، به صورت خودکار به افزایش تولید منجر نمی‌شود که حاکی از این است که چگونه احتمالاً بازار به زمان بیشتری نسبت به زمان موجود برای واکنش به مسائل نیاز داشته باشد. عواملی مانند وقوع اختلالات بی‌سابقه در زنجیره‌های عرضه جهانی، مسیرهای ترانزیت نامطمئن^۴ و زیرساخت‌های ویران شده در اوکراین از مهم‌ترین علل افزایش اخیر قیمت‌ها به شمار می‌رود. مسائلی که در کوتاه‌مدت قابل حل و فصل نیستند.

1 - The global debt architecture
2 - restructuring
3 - affordability
4 - unviable

سیاست‌گذاران باید تمامی مشکلات افزایش اخیر هزینه‌های زندگی را درک کنند. در شرایط فعلی، تورم بیش از اینکه علت باشد، توصیفی از شرایط است. اقداماتی مانند افزایش نرخ بهره با هدف مهار تورم از طریق کاهش تقاضا، منجر به کاهش اختلالات ناشی از عرضه نخواهد شد. در عین حال در مواجهه با این اختلالات، تلاش برای حفظ عرضه محدود مانند ممنوعیت صادرات، ممکن است منجر به سرعت بخشیدن به نوسان قیمت‌ها شود و بحران را طولانی‌تر کند.

جامعه جهانی باید به هر قیمتی از کمبود کالا اجتناب کند. اگرچه مواد غذایی، انرژی و منابع کافی در سیستم موجود هست، اما قیمت‌های بی‌سابقه نشان می‌دهد که منابع تنها به کسانی می‌رسد که از توانایی مالی خرید آنها برخوردارند. باید در جهت حصول اطمینان از در اختیار گرفتن منابع حیاتی غذا و انرژی به آسیب‌پذیرترین افراد، تلاش‌های جدی‌ای انجام شود. اگر قرار به ارائه راه‌حلی جامع باشد، هم دسترسی، هم قیمت و همچنین مسئله زمان باید هم‌راستا با یکدیگر در نظر گرفته شوند. امروزه جهان با «بحران دسترسی»^۱ مواجه است؛ به نحوی که تمامی منابع به اندازه کافی موجود هست اما با قیمت، مکان و زمان نامناسب. جهان در آینده ممکن است با «بحران در دسترس بودن»^۲ مواجه شود؛ به نحوی که منابع ضروری حتی با وجود قیمت‌های بالا یا خیلی دیر یا در مقدار بسیار کم، در دسترس قرار می‌گیرد.

زمان عنصر حیاتی و در حال اتمام است. هدف این گزارش، نشان دادن چرخه معیوب و پویایی‌های مبادله‌ای است که منجر به تداوم و تشدید می‌شود. در صورت عدم اقدام کافی و سریع، گلوله برفی کوچک به یک بحران گسترده‌تر تبدیل می‌شود. هنوز امکان ممانعت از آسیب‌های ناشی از این بحران و حمایت از کشورها برای مقابله با آن، پیش از اینکه خیلی دیر شود، وجود دارد. هزینه انجام این اقدام در آینده، بسیار بیشتر از اکنون خواهد بود.

1 - a crisis of access
2 - crisis of availability